

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

16 юни 2022 година *

„Обжалване — Околна среда — Регламент (ЕО) № 1272/2008 — Класифициране, етикетиране и опаковане на вещества и смеси — Регламент (ЕС) № 944/2013 — Класифициране на „смола каменовъглен катран, високотемпературен“ като вещество с остра водна токсичност, категория 1 (H400), и с хронична водна токсичност, категория 1 (H410) — Отмяна — Иск за обезщетение“

По съединени дела C-65/21 P и C-73/21 P—C-75/21 P

с предмет четири жалби на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадени на 2 февруари 2021 г.,

SGL Carbon SE, установено във Висбаден (Германия) (C-65/21 P),

Química del Nalón SA, по-рано Industrial Química del Nalón SA, установено в Овиедо (Испания) (C-73/21 P),

Deza a.s., установено във Валашке Мезиржичи (Чешка република) (C-74/21 P),

Bilbaína de Alquitranes SA, установено в Лучана-Баракалдо (Испания) (C-75/21 P),

представявани от M. Grunchard, P. Sellar и K. Van Maldegem, адвокати,

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, представлявана от A. Dawes, R. Lindenthal и от K. Talabér-Ritz, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

Кралство Испания, представлявано от L. Aguilera Ruiz и M. J. Ruiz Sánchez, в качеството на представители,

Европейска агенция по химикалите (ЕХНА), представлявана от W. Broere, M. Heikkilä и S. Mahoney, в качеството на представители,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

* Език на производството: английски.

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: С. Lycourgos, председател на състава, S. Rodin, J.-С. Bonichot (докладчик), L.S. Rossi и О. Spineanu-Matei, съдии,

генерален адвокат: М. Szpunar,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 февруари 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбите си SGL Carbon SE, Química del Nalón SA, по-рано Industrial Química del Nalón SA, Deza a.s. и Bilbaína de Alquitranes SA искат отмяна на решенията на Общия съд на Европейския съюз от 16 декември 2020 г., съответно SGL Carbon/Комисия (Т-639/18, непубликувано, наричано по-нататък „първото обжалвано решение“, EU:Т:2020:628), Industrial Química del Nalón/Комисия (Т-635/18, наричано по-нататък „второто обжалвано решение“, EU:Т:2020:624), Deza/Комисия (Т-638/18, непубликувано, наричано по-нататък „третото обжалвано решение“, EU:Т:2020:627) и Bilbaína de Alquitranes/Комисия (Т-645/18, непубликувано, наричано по-нататък „четвъртото обжалвано решение“, EU:Т:2020:629) (наричани по-нататък общо „обжалваните съдебни решения“), с които Общият съд е отхвърлил исковете им за обезщетение за вреди, които са претърпели поради приемането на Регламент (ЕС) № 944/2013 на Комисията от 2 октомври 2013 година за изменение с цел адаптиране към научно-техническия прогрес на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси (ОВ L 261, 2013 г., стр. 5, наричан по-нататък „спорният регламент“), с който веществото „смола, каменовъглен катран, високотемпературен“ се класифицира сред веществата с остра водна токсичност, категория 1 (H400), и с хронична водна токсичност, категория 1 (H410).

Правна уредба

- 2 Съображения 5—8 от Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за

изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 2008 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕС) № 286/2011 на Комисията от 10 март 2011 г. (ОВ L 83, 2011 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламент № 1272/2008“), гласят:

- „(5) С оглед улесняване на световната търговия и опазване на човешкото здраве и околната среда хармонизираните критерии за класифициране и етикетиране се разработваха внимателно в продължение на 12 години в рамките на Организацията на обединените нации (ООН), което доведе до Глобалната хармонизирана система за класифициране и етикетиране на химикали (наричана по-долу „GHS“).
- (6) Настоящият регламент е следствие на редица декларации, в които Общността потвърди своето намерение да допринесе за глобалното хармонизиране на критериите за класифициране и етикетиране не само на равнище ООН, но и чрез включването на международно съгласуваните критерии на GHS в законодателството на Общността.
- (7) Ползите за предприятията ще се увеличават заедно с увеличаване броя на страните по света, които приемат критериите на GHS в своето законодателство. Общността следва да стои на предни позиции в този процес, за да насърчава други държави да я последват и с цел да дава конкурентно предимство на индустрията в Общността.
- (8) Ето защо е от съществено значение да се хармонизират разпоредбите и критериите за класифициране и етикетиране на вещества, смеси и някои специфични изделия в Общността, като се отчитат критериите за класифициране и правилата за етикетиране на GHS, но и въз основа на 40-те години опит, натрупан при прилагането на съществуващото законодателство на Общността за химичните вещества и се запази нивото на защита, постигнато чрез системата за хармонизиране на класифицирането и етикетирането, чрез класовете на опасност, валидни за Общността, които още не са част от GHS, както и чрез действащите правила за етикетиране и опаковане“.

3 Член 1, параграф 1 от Регламент № 1272/2008 има следното съдържание:

„Целта на настоящия регламент е да гарантира високо ниво на защита на човешкото здраве и околната среда, както и свободно движение на веществата [и] смесите [...] чрез:

- а) хармонизиране на критериите за класифициране на веществата и смесите и на правилата относно етикетирането и опаковането на опасни вещества и смеси;

[...]“.

4 Член 3, първа алинея от този регламент гласи:

„Вещество или смес, за което са изпълнени критериите по отношение на физичните опасности, опасностите за здравето или опасностите за околната среда, определени в части 2—5 от приложение I, е опасно и се класифицира съобразно съответните класове на опасност, предвидени в това приложение“.

5 Член 37 от посочения регламент се отнася до „[п]роцедури за хармонизиране на класифицирането и етикетирането на веществата“. Този член предвижда в параграф 1 следното:

„Компетентният орган може да внесе в Агенцията предложение за хармонизирано класифициране и етикетиране на вещества и, когато е уместно, специфична пределна концентрация или [мултипликационни коефициенти (наричани по-нататък „М-коефициенти“)], или предложение за преразглеждането им“.

6 Съгласно член 37, параграф 4 от същия регламент Комитетът за оценка на риска [CER] към Европейската агенция по химикали (ЕСНА) (наричан по-нататък „КОР“), създаден съгласно член 76, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3), приема становище по всяко предложение, „внесено в съответствие с параграфи 1 или 2 в срок от 18 месеца от получаването на предложението, като дава възможност на заинтересованите страни да представят съображенията си“, а ЕСНА „препраща това становище и евентуалните съображения във връзка с него на Комисията“.

7 Процедурата по приемане на предложените класифицирания е предвидена в член 37, параграф 5 от Регламент № 1272/2008, както следва:

„Когато Комисията счете за целесъобразно да бъдат хармонизирани класифицирането и етикетирането на дадено вещество, тя внася без неоправдано забавяне проект за решение относно включването на това вещество, заедно със съответната класификация и елементи на етикетиране, в таблица 3.1 на част 3 от приложение VI и, когато е уместно, специфичните пределни концентрации или М-коефициенти.

[...]“.

8 Приложение I към този регламент е озаглавено „Изисквания за класифициране и етикетиране на опасни вещества и смеси“. В уводната част на това приложение се уточнява по-специално, че в него се съдържат критериите за класифициране на веществата и смесите в класовете на опасност.

9 Точка 4.1.1.1 от приложение I към посочения регламент гласи следното:

„а) „Остра водна токсичност“ означава характерно за веществото свойство да нанася вреда на даден воден организъм при краткотрайна експозиция на това вещество във водна среда.

[...]

ж) „Хронична водна токсичност“ означава характерното за дадено вещество свойство да предизвика неблагоприятни ефекти върху водни организми при експозиции във водната среда, определени в съответствие с жизнения цикъл на организма.

[...]“.

- 10 Това приложение предвижда следното в точка 4.1.3, озаглавена „Критерии за класифициране на смеси“:

„4.1.3.1. Системата за класифициране на смеси обхваща всички категории за класифициране, използвани за веществата: остра опасност, категория 1 и хронична опасност, категории 1—4. За да се използват всички налични данни за целите на класифицирането на опасностите за водната среда, свързани със сместа, следното се прилага, когато е подходящо:

„Съставки, които са от значение за класифицирането“ на сместа са тези съставки, които са класифицирани като „остра опасност, категория 1“ или „хронична опасност, категория 1“ и присъстват в концентрация, равна или по-висока от 0,1 % (тегло/тегло), и тези съставки, които са класифицирани като „хронична опасност, категория 2“, „хронична опасност, категория 3“ и „хронична опасност, категория 4“ и присъстват в концентрация, равна или по-висока от 1 % (тегло/тегло), освен когато има основание да се предположи (например в случая на силно токсични съставки (вж. раздел 4.1.3.5.5.5), че дадена съставка, присъстваща в по-ниска концентрация, може все пак да бъде от значение за класифицирането на сместа като опасна за водната среда. Обикновено за веществата, класифицирани като „остра опасност, категория 1“ или „хронична опасност, категория 1“, концентрацията, която трябва да се вземе под внимание, е (0,1/М) %. (За пояснение относно М-коефициента вж. раздел 4.1.3.5.5.5).

4.1.3.2. Класифицирането на смесите като опасни за водната среда се основава на стъпаловиден подход и зависи от вида на наличната информация за сместа като цяло и за нейните съставки. Във фигура 4.1.2 е описана процедурата, която трябва да се следва.

Стъпаловидният подход включва следните елементи:

- класифициране, основано на подложените на изпитване смеси[,]
- класифициране, основано на свързващите принципи,
- използване на „сумиране на класифицираните съставки“ и/или „формула за адитивност“.

- 11 Точка 4.1.3.5.5 от посоченото приложение, озаглавена „Метод на сумиране“, гласи:

„[...]“

4.1.3.5.5.1.1. В случаите на класифициране на вещество в категориите за хронична опасност от 1 до 3 основните критерии за токсичност се различават от една категория до друга с коефициент 10. Затова веществата, класифицирани в диапазона на висока токсичност, допринасят за класифицирането на сместа като опасна в по-нисък диапазон. Поради това при изчисляването на тези категории за класифициране е необходимо да се отчита приносът на всяко вещество, класифицирано като хронична опасност, категория 1, 2 или 3.

4.1.3.5.5.1.2. Когато дадена смес съдържа съставки, класифицирани като остра опасност, категория 1 или като хронична опасност, категория 1, трябва да се обръща внимание на факта, че такива съставки, в случаите, в които тяхната остра токсичност е под 1 mg/l, и/или тяхната хронична токсичност е под 0,1 mg/l (ако не са бързо разградими) и под 0,01 mg/l (ако са бързо разградими), допринасят за токсичността на сместа дори при ниска концентрация. Активните съставки в пестицидите често се отличават с такава висока водна токсичност, но това е присъщо и за някои други вещества, като например органометалните съединения. При тези обстоятелства прилагането на обичайните общи пределни концентрации води до класифициране на сместа в по-ниска категория на опасност. Затова за високо токсичните съставки се прилагат мултипликационни коефициенти, както е описано в раздел 4.1.3.5.5.5“.

- 12 Точка 4.1.3.5.5.3 от същото приложение, озаглавена „Класифициране като остра опасност, категория 1“, гласи следното:

„4.1.3.5.5.3.1. Първо, отчитат се всички съставки, класифицирани като остра опасност, категория 1. Ако сумата от концентрациите (в %) на тези съставки, умножена по техните съответни М-коефициенти, е по-голяма от 25 %, цялата смес се класифицира като остра опасност, категория 1.

[...]“.

- 13 Точка 4.1.3.5.5.4, озаглавена „Класифициране като хронична опасност, категории 1, 2, 3 и 4“ от приложение I към Регламент № 1272/2008, гласи:

„4.1.3.5.5.4.1 Първо, отчитат се всички съставки, класифицирани като хронична опасност, категория 1. Ако сумата от концентрациите (в %) на тези съставки, умножена по техните съответни М-коефициенти, е равна на или по-голяма от 25 %, сместа се класифицира като хронична опасност, категория 1. Процедурата на класифициране е приключена, ако резултатът от изчисляването води до класифициране на сместа като хронична опасност, категория 1“.

- 14 Точка 4.1.3.5.5.5 от това приложение, озаглавена „Смеси със силно токсични съставки“, гласи:

„4.1.3.5.5.5.1. Съставки, класифицирани като остра опасност, категория 1 и като хронична опасност, категория 1, с токсичност под 1 mg/l и/или хронична токсичност под 0,1 mg/l (ако не са бързо разградими) и под 0,01 mg/l (ако са бързо разградими), допринасят за токсичността на сместа дори при ниска концентрация и затова обикновено им се придава по-голямо значение при прилагане на подхода за сумиране на класифицирането. Когато дадена смес съдържа съставки, класифицирани като остра опасност, категория 1 или като хронична опасност, категория 1, се прилага едно от следните:

- стъпаловидният подход, описан в [точки] 4.1.3.5.5.3 и 4.1.3.5.5.4, използващ изчислената сума, чрез умножаване на концентрациите на съставките, класифицирани като остра опасност, категория 1 и като хронична опасност, категория 1, по коефициент, вместо само чрез прибавяне на

проценти. Това означава, че концентрацията за „остра опасност, категория 1“ в лявата колона на таблица 4.1.1 и концентрацията за „хронична опасност, категория 1“ в лявата колона на таблица 4.1.2, се умножават по подходящия мултипликационен коефициент. Мултипликационните коефициенти, които се прилагат за тези съставки, се определят с отчитане на стойността на токсичност, както това е обобщено в таблица 4.1.3. Поради това, за да класифицира дадена смес, съдържаща съставки, класифицирани като остра опасност, категория 1 или като хронична опасност, категория 1, класифициращият трябва да знае стойността на M-коефициента, за да приложи метода на сумиране.

[...]“.

Обстоятелства, предхождащи спора, и обжалваните съдебни решения

- 15 SGL Carbon (дело C-65/21 P) е дружество майка на група от дружества, произвеждащи въглеродни и графитни продукти, като една от суровините е „смола, каменовъглен катран, високотемпературен“ (наричана по-нататък „СККВ“). Química del Nalón (дело C-73/21 P), Deza (дело C-74/21 P) и Bilbaína de Alquitrans (дело C-75/21 P) са производители на това вещество.
- 16 Обстоятелствата по спора са изложени в точки 16—23 от обжалваните съдебни решения, както следва:
  - „16 Съгласно описанието в таблици 3.1 и 3.2 от приложение VI към Регламент № 1272/2008 СККВ е остатък от дестилацията на каменовъглен катран при висока температура, твърд черен продукт с точка на размекване приблизително в интервала от 30 °C до 180 °C, съставен главно от сложна смес от ароматни въглеводороди с три или повече кондензирани пръстена. [...] СККВ се използва главно за производството на свързващи елементи за електроди, предназначени за алуминиевата и стоманодобивната промишленост.
  - 17 През септември 2010 г. Кралство Нидерландия представя на ЕСНА досие съгласно член 37 от Регламент № 1272/2008, с което предлага СККВ да бъде класифицирана като канцерогенен 1A (H350), мутагенен 1B (H340), токсичен за репродукцията 1B (H360FD), и вещество с остра водна токсичност от категория 1 (H400) и хронична водна токсичност от категория 1 (H410).
  - 18 След като получава бележки по въпросното досие по време на обществено допитване, ЕСНА препраща това досие на CER.
  - 19 На 21 ноември 2011 г. CER приема становище относно СККВ, което потвърждава с консенсус предложението на Кралство Нидерландия. Това становище е придружено от информационен документ, съдържащ подробен анализ на CER [...], и от документ, съдържащ отговорите на Кралство Нидерландия на бележките по изготвеното от тази държава членка досие.

- 20 Що се отнася до класифицирането на СККВ като вещество с водна токсичност, в становището си СЕР посочва, както Кралство Нидерландия предлага в досието си, представено на ЕСНА, че това класифициране не може да се основава на данните от проучвания по метода на „Water-Accommodated Fraction“ (на механично смесване с вода, без да се достига до емулсия). СЕР мотивира това съображение, като посочва, от една страна, че тези данни са получени при липсата на облъчване с ултравиолетови лъчи (UV), при положение че някои от полицикличните ароматни въглеводороди (наричани по-нататък „ПАВ“) в състава на СККВ са фототоксични, и от друга страна, че въпросните изследвания са извършени само с по една проба. Ето защо, както предлага Кралство Нидерландия в представеното на ЕСНА досие, той приема, че класифицирането на това вещество трябва да се основава на различен подход, изразяващ се в това СККВ да се счита за смес. Според този подход 16-те ПАВ от състава на СККВ, определени като приоритетни вещества от Environmental Protection Agency (ЕРА, Агенция за защита на околната среда на САЩ), за които има достатъчно данни относно ефектите и експозицията, се анализират поотделно с оглед на воднотоксичните им ефекти. Чрез прилагането на метода, посочен в точка 4.1.3.5.5 от приложение I към Регламент № 1272/2008, който се изразява в сумиране на резултатите, получени от определените за различните ПАВ [М-коефициенти“], за да се придаде повече тежест на високотоксичните съставки на СККВ (наричан по-нататък „методът на сумиране“), анализът е показал, видно от становището на СЕР, че СККВ следва да се класифицира като вещество с остра водна токсичност, категория 1 (H400), и с хронична водна токсичност, категория 1 (H410).
- 21 На 2 октомври 2013 г. въз основа на становището на СЕР Европейската комисия приема [спорния] регламент. Съгласно член 1, параграф 2, буква а), подточка i) и буква б), подточка i) от [спорния] регламент във връзка с приложения II и IV към същия регламент СККВ е класифицирана сред канцерогенните вещества от категория 1А (H350), мутагенните вещества от категория 1В (H340), токсичните за репродукцията вещества от категория 1В (H360FD), с остра водна токсичност от категория 1 (H400) и с хронична водна токсичност от категория 1 (H410). Съгласно член 3, параграф 3 от [спорния] регламент тази класификация се прилага от 1 април 2016 г. Съгласно съображение 5 от [спорния] регламент за СККВ е предвиден по-продължителен преходен период, преди приложението на хармонизираната класификация да стане задължително, за да се даде възможност на операторите да изпълнят задълженията, произтичащи от новата хармонизирана класификация за веществата, класифицирани като силно токсични за водните организми и способни да причинят дълготрайно въздействие върху водната среда, и по-специално задълженията, които са установени в член 3 и приложение III към Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 година относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 2008 г., стр. 13).
- 22 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 20 декември 2013 г. и заведена под номер Т-689/13, [ищите и няколко други дружества са] поискал[и] частична отмяна на [спорния] регламент относно класифицирането на СККВ сред веществата с остра водна токсичност от категория 1 (H400) и с хронична водна токсичност от категория 1 (H410).
- 23 С решение от 7 октомври 2015 г., *Bilbaína de Alquitranes и др./Комисия* (Т-689/13, непубликувано, ЕУ:Т:2015:767), Общият съд отменя [спорния] регламент в частта относно класифицирането на СККВ сред веществата с остра водна токсичност от категория 1 (H400) и с хронична водна токсичност от категория 1 (H410)“.

- 17 На 17 декември 2015 г. Комисията подава в секретариата на Съда жалба против решение от 7 октомври 2015 г., *Bilbaína de Alquitranes* и др./Комисия (Т-689/13, непубликувано, ЕУ:Т:2015:767).
- 18 С решение от 22 ноември 2017 г., Комисия/*Bilbaína de Alquitranes* и др. (С-691/15 Р, ЕУ:С:2017:882), Съдът отхвърля жалбата на Комисията.

Производството пред Общия съд и обжалваните съдебни решения

- 19 С иски молби, подадени в секретариата на Общия съд на 23 октомври 2018 г., всеки от ищците и две други дружества предявяват иски за обезщетение с предмет поправка на вредите, които твърдят, че са претърпели поради незаконосъобразното класифициране със спорния регламент на СККВ сред веществата с остра водна токсичност от категория 1 (Н400) и хронична водна токсичност от категория 1 (Н410).
- 20 Те твърдят, от една страна, че незаконосъобразността на тази класификация, така както е констатирана в решението на Общия съд от 7 октомври 2015 г., *Bilbaína de Alquitranes* и др./Комисия (Т-689/13, непубликувано, ЕУ:Т:2015:767), потвърдено с решение на Съда от 22 ноември 2017 г., Комисия/*Bilbaína de Alquitranes* и др. (С-691/15°Р, ЕУ:С:2017:882), представлява достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се цели да се предоставят права на частноправните субекти. Те твърдят, от друга страна, че тази незаконосъобразност им е причинила финансова вреда в размер на 1 022 172 EUR и няколко допълнителни разходи: първо, разходите, породени от адаптирането на опаковката, както и от реда и условията за превоз, произтичащи от примерните правила на ООН за превоз на опасни стоки, тоест по-специално от Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе, от Правилника за международен железопътен превоз на опасни товари и от Международния кодекс за превоз на опасни товари по море, второ, допълнителните разходи, породени от предвидената в спорния регламент класификация с цел актуализиране на информационните листове за безопасност в съответствие с Регламент № 1907/2006, трето, разходите за привеждане в съответствие с Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета (ОВ L 197, 2012 г., стр. 1), които незаконосъобразната класификация на СККВ е направила приложими по отношение на тях.
- 21 С шест съдебни решения, постановени на 16 декември 2020 г., сред които обжалваните съдебни решения, Общият съд отхвърля по идентичен начин тези иски за обезщетение, с мотива че не е изпълнено първото условие за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза, а именно наличието на достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се цели да се предоставят права на частноправните субекти.

Производството пред Съда и исканията на страните

- 22 С решение от 19 октомври 2021 г. дела С-65/21 Р и С-73/21 Р—С-75/21 Р са съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.

- 23 Със съответните си жалби, формулирани по идентичен начин, жалбоподателите искат от Съда:
- да отмени обжалваните съдебни решения,
  - да върне делата на Общия съд за ново разглеждане и
  - да не се произнася по съдебните разноси по настоящото производство, като Общият съд трябва да се произнесе по този въпрос при новото разглеждане на делото.
- 24 Комисията, Кралство Испания и ЕСНА искат от Съда:
- да отхвърли жалбите и
  - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноси.

По жалбата

- 25 В подкрепа на жалбата си до Съда жалбоподателите изтъкват шест основания.

По първото основание

Доводи на страните

- 26 Жалбоподателите поддържат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в точка 71 от първото обжалвано съдебно решение, в точка 72 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 69 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 72 от четвъртото обжалвано съдебно решение, като е отхвърлил като недопустимо основанието, изведено от нарушение от Комисията на задължението ѝ за полагане на дължима грижа, с мотива че това основание не е било повдигнато конкретно и самостоятелно в исковите молби. Общият съд неправилно е приел, че това основание трябва да се разграничи от основанието, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като не е взела предвид релевантен елемент за целите на класифицирането на СККВ. След като в исковите си молби са изтъкнали наличието на явна грешка в преценката на Комисията, жалбоподателите не е било необходимо да изтъкват и друго основание, изведено от нарушение от Комисията на задължението ѝ за полагане на дължима грижа.
- 27 Комисията, подкрепяна от ЕСНА, и испанското правителство оспорват тези доводи и считат, че първото основание трябва да се отхвърли.

Съображения на Съда

- 28 В точките от обжалваните съдебни решения, посочени в точка 26 от настоящото решение, Общият съд обявява за недопустимо основанието, изведено от нарушение от Комисията на задължението ѝ за полагане на дължима грижа, с мотива че ищците не са изтъкнали

конкретно и самостоятелно това нарушение в исковите си молби, а само в писмените си реплики, и че това основание не може също така да се счита за разгръщане на основание, което вече се съдържа в посочените искиви молби.

- 29 Жалбоподателите поддържат по същество, че основанието, изведено от нарушение на задължението за полагане на дължима грижа, не се различава от основанието, изведено от явна грешка в преценката, което те са изложили в исковите си молби, като то представлява само разгръщане на последното основание.
- 30 Задължението за полагане на дължима грижа, което е неразривно свързано с принципа на добра администрация и се прилага по общ начин спрямо действията на администрацията на Съюза в отношенията ѝ с обществеността, изисква от тази администрация да действа старателно и предпазливо (решения от 16 декември 2008 г., Masdar (UK)/Комисия, C-47/07 P, EU:C:2008:726, т. 92 и 93 и от 4 април 2017 г., Médiateur/Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, т. 34).
- 31 Това задължение се носи от институциите на Съюза при упражняване на правото им на преценка. Така, когато дадена страна изтъква явна грешка в преценката, допусната от компетентната институция, съдът на Съюза трябва да провери дали тази институция е разгледала внимателно и безпристрастно всички релевантни елементи на конкретния случай (решения от 18 юли 2007 г., Industrias Químicas del Vallés/Комисия, C-326/05 P, EU:C:2007:443, т. 77 и от 22 ноември 2017 г., Комисия/Bilbaína de Alquitranes и др., C-691/15 P, EU:C:2017:882, т. 35).
- 32 От тази практика на Съда следва, че основанието, изведено от нарушение на задължението за полагане на дължима грижа, често съвпада с основанието, изведено от явна грешка в преценката. Несъмнено вземането предвид внимателно и безпристрастно на всички релевантни елементи на конкретния случай само по себе си не е достатъчно, за да се предотврати възможността съответната институция да допусне явна грешка в преценката. При все това нарушението от страна на тази институция на задължението ѝ за полагане на дължима грижа представлява най-обичайното основание.
- 33 Такъв по-специално е случаят с явна грешка в преценката, която Комисията е допуснала в настоящия случай, като е класифицирала СККВ като вещество с остра водна токсичност, категория 1 (H400), и с хронична водна токсичност, категория 1 (H410), въз основа на нейните съставки, която явна грешка в преценката Общия съд е констатирал в точка 30 от решение от 7 октомври 2015 г., Bilbaína de Alquitranes и др./Комисия (T-689/13, непубликувано, EU:T:2015:767), с мотива че Комисията „не е изпълнила задължението си да вземе предвид всички релевантни фактори и обстоятелства“. В точка 55 от решението от 22 ноември 2017 г., Комисия/Bilbaína de Alquitranes и др. (C-691/15 P, EU:C:2017:882, т. 55), Съдът потвърждава тази констатация на Общия съд.
- 34 От точки 55, 46, 46 и 45 от исковите молби съответно на SGL Carbon, Química del Nalón, Deza и Bilbaína de Alquitranes обаче следва, че последните упрекуват Комисията, че е допуснала явна грешка в преценката. Впрочем тази грешка представлява същинското основание на исканията им за обезщетение, както Общият съд припомня в точка 61 от първото обжалвано съдебно решение, в точка 62 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 59 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 62 от четвъртото обжалвано съдебно решение.

- 35 Следователно Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил като недопустимо основанието, изведено от нарушение на задължението за полагане на дължима грижа, с мотива че то представлява не разгръщане на основание, което вече се съдържа в исковите молби, а самостоятелно основание, което е било изтъкнато със закъснение.
- 36 Въпреки това обстоятелството, че основанието, изведено от нарушение на задължението за полагане на дължима грижа, неправилно е прието за самостоятелно и следователно отхвърлено като просрочено, не е повлияло върху разглеждането на иска в първоинстанционното производство, тъй като, както е видно от точки 32 и 33 от настоящото решение, този довод съвпада с довода, изведен от явна грешка в преценката, който е бил повдигнат в исковите молби, както следва от точка 34 от настоящото решение, и който е бил разгледан и отхвърлен от Общия съд. Освен това при всички случаи в последното изречение от точка 114 от първото обжалвано съдебно решение, в точка 115 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 112 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 115 от четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд отговаря по същество на основанието, изведено от нарушение на задължението за полагане на дължима грижа, макар и от съображения за изчерпателност, като приема, че това нарушение не е достатъчно съществено, за да ангажира отговорността на Съюза.
- 37 От това следва, че първото основание трябва да се отхвърли като неотнормено.

По четвъртото основание

Доводи на страните

- 38 С четвъртото основание от съответните им жалби, което следва да се разгледа след първото основание, тъй като, както при последното основание, с него се изтъква твърдяно нарушение на задължението за полагане на дължима грижа, жалбоподателите твърдят, че Общият съд е приложил неправилно критерия за разумност и за полагане на дължима грижа. В подкрепа на това основание те се позовават на точки 104 и 105 от първото обжалвано съдебно решение, на точки 105 и 106 от второто обжалвано съдебно решение, на точки 102 и 103 от третото обжалвано съдебно решение и на точки 105 и 106 от четвъртото обжалвано съдебно решение.
- 39 С първата част от това основание те упрекуват Общия съд, че като се е основал на становището на КОР, е извършил проверка дали разтворимостта е изрично посочена като един от релевантните фактори в Регламент № 1272/2008, вместо да провери дали Комисията е спазила постоянния принцип на правото, че всички релевантни обстоятелства трябва да се вземат предвид. Следователно доводите на Общия съд били ирелевантни с оглед на текста на предявените от тях искове.
- 40 С втората част от това основание жалбоподателите считат, че Общият съд не е трябвало да вземе предвид единствено становището на КОР, за да прецени дали Комисията е действала разумно и с дължима грижа, при положение че самият комитет не е длъжен да действа разумно и с дължима грижа.
- 41 Комисията, подкрепяна от ЕСНА, и испанското правителство оспорват обосноваването на това основание.

Съображения на Съда

- 42 С първата част от четвъртото основание жалбоподателите поддържат по същество, че Общият съд е допуснал грешка, като е приел, че допуснатата от Комисията незаконосъобразност се състои в нарушение на Регламент № 1272/2008, докато тази незаконосъобразност се състои, както те посочват в исквите си молби, в невземане предвид на всички релевантни елементи, тоест в нарушение на задължението за полагане на дължима грижа.
- 43 Както припомня Общият съд в обжалваните решения, Съюзът носи извъндоговорна отговорност при наличието на съвкупност от условия, а именно наличието на достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се цели да се предоставят права на частноправните субекти, действителното наличие на вреда и наличието на причинно-следствена връзка между неизпълнението на задължението на автора на акта и претърпяната от увредените лица вреда (решение от 10 септември 2019 г., HTTS/Съвет, С-123/18 Р, EU:C:2019:694, т. 32 и цитираната съдебна практика).
- 44 Що се отнася до първото от тези условия, в точка 61 от първото обжалвано съдебно решение, съответно в точка 62 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 59 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 62 от четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд приема, „че нарушената норма, както Общият съд и впоследствие Съдът установяват в съответните решения, се съдържа в точка 4.1.3.5.5 от приложение I към посочения регламент, и че става въпрос за метода на сумиране“.
- 45 Следва да се отбележи, че този метод за класифициране на смесите, опасни за водната среда, се изразява в изчисляване на сбора от концентрациите на съставките, които спадат към категории „остра токсичност“ или „хронична токсичност“, всяка от които е претеглена с М-коэффициент, съответстващ на техния профил на токсичност. Както приема Съдът в точка 51 от решението от 22 ноември 2017 г., Комисия/Bilbaína de Alquitranes и др. (С-691/15 Р, EU:C:2017:882), посоченият метод се основава на предположението, че съставките, които са взети предвид, са изцяло разтворими. Съставките на СККВ обаче се освобождават от СККВ само в ограничено количество и това вещество е много стабилно, както правилно приема Общият съд в точка 32 от решение от 7 октомври 2015 г., Bilbaína de Alquitranes и др./Комисия (Т-689/13, непубликувано, EU:T:2015:767).
- 46 Въз основа на тази констатация в точка 30 от последното решение Общият съд стига до заключението не че Комисията е нарушила метода на сумиране, а че е допуснала явна грешка в преценката при прилагането на този метод за изчисляване на водната токсичност на СККВ. В точки 49—55 от решение от 22 ноември 2017 г., Комисия/Bilbaína de Alquitranes и др. (С-691/15 Р, EU:C:2017:882), Съдът приема, че тази преценка на Общия съд не е опорочена от грешка при прилагане на правото.
- 47 В това отношение следва да се припомни, че извъндоговорната отговорност на Съюза може да бъде ангажирана, без да е била нарушена определена правна норма. Всъщност от постоянната практика на Съда следва, че тази отговорност може да бъде ангажирана и когато институция на Съюза прилага определена правна норма, която има за цел да предостави права на частноправните субекти, чрез явно и значително неспазване от страна на тази институция на ограниченията, които са наложени на нейното правото на преценка (вж. в този смисъл решения от 5 март 1996 г., Brasserie du pêcheur и Factortame, С-46/93

и C-48/93, EU:C:1996:79, т. 55, от 4 юли 2000 г., Bergaderm и Goupil/Комисия, C-352/98 P, EU:C:2000:361, т. 43 и от 30 май 2017 г., Safa Nicu Sepahan/Съвет, C-45/15 P, EU:C:2017:402, т. 30).

- 48 В случая констатацията, направена от Общия съд в точките от обжалваните съдебни решения, цитирани в точка 44 от настоящото решение, че Комисията е нарушила метода на сумиране, изглежда, нарушава обхвата както на решение на Общия съд от 7 октомври 2015 г., *Bilbaína de Alquitranes* и др./Комисия (T-689/13, непубликувано, EU:T:2015:767), така и на решение на Съда от 22 ноември 2017 г., Комисия/*Bilbaína de Alquitranes* и др. (C-691/15 P, EU:C:2017:882).
- 49 От прочита на обжалваните съдебни решения в тяхната цялост обаче следва, че установяването на допуснатата от Комисията незаконосъобразност като нарушение на правилото относно метода на сумиране не съответства на окончателната позиция, възприета от Общия съд в посочените решения.
- 50 В това отношение следва да се отбележи, че в точка 89 от първото обжалвано съдебно решение, в точка 90 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 87 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 90 от четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд е заявил, че иска да разгледа дали „неизпълнението от страна на Комисията“ е достатъчно съществено в светлината на съображенията, въз основа на които Общият съд в решение от 7 октомври 2015 г., *Bilbaína de Alquitranes* и др./Комисия (T-689/13, непубликувано, EU:T:2015:767), а след това и Съдът, в решение от 22 ноември 2017 г., Комисия/*Bilbaína* и др. (C-691/15, EU:C:2017:882), констатира, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката при класифицирането на СККВ. Освен това в рамките на този анализ Общият съд припомня в точка 100 от първото обжалвано съдебно решение, в точка 101 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 98 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 101 от четвъртото обжалвано съдебно решение, че съгласно отменителните съдебни решения Комисията е допуснала явна грешка в преценката „при прилагането на метода на сумиране“.
- 51 При тези условия, макар да споменава в някои точки от обжалваните съдебни решения нарушението на правилото относно метода на сумиране, Общият съд всъщност е възнамерявал да се позове на неправилното му прилагане от страна на Комисията.
- 52 Следователно, както отбелязва и генералният адвокат в точка 62 от заключението си, Общият съд не е поставил под въпрос направените в отменителните съдебни решения констатации, че незаконосъобразността на спорния акт се дължи на явна грешка в преценката на Комисията, състояща се в невземане предвид на всички релевантни фактори и обстоятелства при класифицирането на СККВ.
- 53 В това отношение следва да се отбележи, че противно на твърденията на жалбоподателите в рамките на първата част от четвъртото основание, изложеният в оспорваните точки от обжалваните съдебни решения анализ на въпроса дали разтворимостта е изрично посочена в Регламент № 1272/2008, се оказва от значение за преценката дали допуснатата от Комисията грешка, която е установена от Общия съд и впоследствие от Съда, има умишлен или неизвиним характер.
- 54 Ето защо първата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли.

- 55 С втората част от същото основание, насочена срещу точки 104 и 105 от първото обжалвано съдебно решение, точки 105 и 106 от второто обжалвано съдебно решение, точки 102 и 103 от третото обжалвано съдебно решение и точки 105 и 106 от четвъртото обжалвано съдебно решение, жалбоподателите упрекуват Общия съд, че се е позовал единствено на становището на КОР, за да направи извода, че Комисията е действала по начина, по който би постъпила администрация, която обичайно действа разумно и с дължима грижа, като не е отчел, че този комитет не е бил длъжен да действа разумно и с полагане на дължима грижа.
- 56 Най-напред следва да се отбележи, от една страна, че за да прецени сериозността на грешката в преценката, допусната от Комисията при класифицирането на СККВ, Общият съд в точки 88—108 от първото обжалвано съдебно решение, в точки 89—109 от второто обжалвано съдебно решение, в точки 86—106 от третото обжалвано съдебно решение и в точки 89—109 от четвъртото обжалвано съдебно решение е анализирал елементи, различни от доклада на КОР, които по-конкретно са посочени в точките от обжалваните съдебни решения, изброени в предходната точка. Следователно не може да се поддържа, че Общият съд се е основал изключително на становището на КОР, за да направи извода, че Комисията е действала по начина, по който би постъпила администрация, която обичайно действа разумно и с полагане на дължима грижа.
- 57 От друга страна, трябва да се констатира, че в точките от обжалваните съдебни решения, посочени в точка 56 от настоящото решение, Общият съд не е посочил, че КОР е длъжен да действа разумно и с дължима грижа. Следователно, макар жалбоподателите да упрекуват Общия съд, че е приел, че Комисията може да се основава на становището на КОР и да прехвърли на него задължението си да действа разумно и с дължима грижа, това твърдение не се подкрепя от изложеното в тези точки.
- 58 От гореизложеното следва, че втората част от четвъртото основание трябва да се отхвърли като неоснователна.
- 59 От това следва, че четвъртото основание на жалбите трябва да се отхвърли изцяло.

По второто основание

Доводи на страните

- 60 Жалбоподателите поддържат, че в точка 98 от първото обжалвано съдебно решение, в точка 99 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 96 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 99 от четвъртото обжалвано съдебно решение Общият съд е стигнал до заключението, че не може да се счита, че точка 4.1.3.5.5 от приложение I към Регламент № 1272/2008 към датата на приемане на спорния регламент е била съвсем ясно правило, що се отнася до наличието на свобода на преценка на разположение на Комисията при прилагането на метода на сумиране. Според посочените страни обаче този извод се основава на неправилно разбиране на доводите им. В исковете си молби те твърдели, че Комисията е пропуснала да вземе предвид едно релевантно обстоятелство, а именно разтворимостта на СККВ, въпреки че съгласно установената съдебна практика Комисията е трябвало да вземе предвид всички релевантни обстоятелства, като например

разтворимостта. Така, като отговаря на въпроса дали разглежданата разпоредба представлява ясно правило, Общият съд се е съсредоточил върху довод, който жалбоподателите не са повдигнали.

- 61 На следващо място, Общият съд бил констатирал, че в посочената разпоредба не се посочва изрично, че разтворимостта на конкретно вещество трябва да бъде взета предвид. Според жалбоподателите липсата на изрично посочване на даден въпрос в текста на акт на Съюза не би могло да освободи Комисията от задължението да вземе предвид всички релевантни обстоятелства. Общият съд е пренебрегнал общия принцип на правото, според който, независимо от формулировката на текста, трябва да се вземат предвид всички релевантни обстоятелства.
- 62 Освен това според жалбоподателите трудностите от фактическо и научно естество, които са породени от класифицирането на веществата, така както са описани от Общия съд, не са релевантни, тъй като, що се отнася до оценката на „водната токсичност“ на СККВ, е очевидно, че разтворимостта на това вещество трябва да бъде взета предвид. Поради това съображенията на Общия съд в точки 96 и 97 от първото обжалвано съдебно решение, в точки 97 и 98 от второто обжалвано съдебно решение, в точки 94 и 95 от третото обжалвано съдебно решение и в точки 97 и 98 от четвъртото обжалвано съдебно решение не били релевантни с оглед на ясната и установена съдебна практика, припомнена в точка 35 от решение на Съда от 22 ноември 2017 г., Комисия/Bilbaína de Alquitranes и др. (С-691/15 Р, ЕУ:С:2017:882), която налага на Комисията при упражняване на правото си на преценка да вземе предвид всички релевантни елементи при класифицирането на дадено вещество.
- 63 Комисията, подкрепяна от ЕСНА, и испанското правителство оспорват тези доводи.

Съображения на Съда

- 64 Както бе припомнено в точка 43 от настоящото решение, допуснатата от институция на Съюза незаконосъобразност може да ангажира отговорността на последната само при условие че е достатъчно съществена.
- 65 Сред елементите, които съдът на Съюза може да се наложи да вземе предвид, за да прецени дали това условие е изпълнено, съгласно постоянната практика на Съда по-специално са степента на яснота и прецизност на нарушената или неправилно приложена правна норма, обхватът на свободата на преценка, която тази норма предоставя на органа на Съюза, както и извинимият или неизвиним характер на евентуална грешка при прилагане на правото или грешка в преценката (в този смисъл вж. по-специално решения от 5 март 1996 г., Brasserie du pêcheur и Factortame, С-46/93 и С-48/93, ЕУ:С:1996:79, т. 55 и 56, от 25 януари 2007 г., Robins и др., С-278/05, ЕУ:С:2007:56, т. 70 и от 19 юни 2014 г., Specht и др., С-501/12—С-506/12, С-540/12 и С-541/12, ЕУ:С:2014:2005, т. 102).
- 66 Следователно, когато съдът на Съюза трябва да прецени дали допуснатата от институция незаконосъобразност може да ангажира отговорността на Съюза, съдът на Съюза трябва служебно да разгледа всички релевантни елементи в това отношение, като посочените по-горе елементи, дори и те да не са изтъкнати от страните.

- 67 От това следва, че жалбоподателите не могат да упрекват Общия съд, че в точките от обжалваните съдебни решения, посочени в точка 60 от настоящото решение, се е произнесъл по степента на яснота на метода на сумиране, с мотива че те самите не са посочили този елемент в писмените си изявления.
- 68 Дори да се предположи, че жалбоподателите са възнамерявали освен това да оспорят по същество преценката на Общия съд, съдържаща се в същите точки от обжалваните съдебни решения, според която липсва яснота в правилото, съдържащо се в точка 4.1.3.5.5 от приложение I към Регламент № 1272/2008, те обаче не излагат доводи, които да могат да поставят под въпрос тази преценка, основана на констатацията, че в текста на това правило не се споменава, че приложимостта му може да варира в зависимост от разтворимостта на сместа.
- 69 От гореизложеното следва, че второто основание за обжалване трябва да се отхвърли.

По третото основание

Доводи на страните

- 70 Жалбоподателите упрекват Общия съд, че в точки 105 и 107 от първото обжалвано съдебно решение, в точки 106 и 108 от второто обжалвано съдебно решение, в точки 103 и 105 от третото обжалвано съдебно решение, както и в точки 106 и 108 от четвъртото обжалвано съдебно решение е приел, че в конкретния случай правната уредба е сложна и че тази сложност може да оправдае факта, че Комисията не е взела предвид разтворимостта на СККВ при прилагането на метода на сумиране.
- 71 Всъщност, за да ограничи присъждането на съдебни разноски, Общият съд сам е приел в точка 22 от определение от 25 септември 2019 г., *Bilbaína de Alquitranes и др./Комисия (Т-689/13 DEP, непубликувано, ЕУ:Т:2019:698)*, че същата правна норма е ясна. Ето защо според жалбоподателите, като не е посочил нито един довод, обосноваващ подобно противоречие, Общият съд не е мотивирал в достатъчна степен решението си в нарушение на член 36 и член 53, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз.
- 72 Комисията, подкрепяна от ЕСНА, и испанското правителство считат, че това основание трябва да се отхвърли.

Съображения на Съда

- 73 В самото начало следва да се отбележи, че не съществува противоречие, от една страна, между констатацията в обжалваните съдебни решения относно сложността на правната уредба във връзка с класифицирането на СККВ, и от друга страна, доводите, съдържащи се в точка 22 от определение от 25 септември 2019 г., *Bilbaína de Alquitranes и др./Комисия (Т-689/13 DEP, непубликувано, ЕУ:Т:2019:698)*, че въпросите, повдигнати във връзка с класифицирането на СККВ в рамките на жалбата срещу тази класификация, не са нетипични и сложни от гледна точка на това да се обоснове преразпределянето на посочената жалба за разглеждане от разширен съдебен състав.

- 74 Освен това жалбоподателите не посочват по какъв начин изтъкнатото от тях различие между обжалваните съдебни решения и това определение относно степента на яснота на метода на сумиране, ако се предположи, че е установено, би могло само по себе си да доведе до незаконосъобразност на посочените решения.
- 75 При всички положения съгласно постоянната съдебна практика задължението на Общия съд да мотивира решенията си по принцип не може да включва задължението да обоснове възприетото по дадено дело разрешение спрямо възприетото по друго дело, с което е бил сезиран, въпреки че то се отнася до едно и също решение (вж. в този смисъл решения от 11 юли 2013 г., Team Relocations и др./Комисия, С-444/11 Р, непубликувано, EU:С:2013:464, т. 66 и цитираната съдебна практика и от 26 януари 2017 г., Duravit и др./Комисия, С-609/13 Р, EU:С:2017:46, т. 90 и цитираната съдебна практика).
- 76 От гореизложеното следва, че третото основание за обжалване трябва да се отхвърли.

По петото основание

Доводи на страните

- 77 С петото си основание жалбоподателите критикуват непълнотата на мотивите в точки 101 и 112 от първото обжалвано съдебно решение, в точки 102 и 113 от второто обжалвано съдебно решение, в точки 99 и 110 от третото обжалвано съдебно решение и в точки 102 и 113 от четвъртото обжалвано съдебно решение.
- 78 С първата част от това основание те считат, че Общият съд не може, както е направил в точка 101 от първото обжалвано съдебно решение, в точка 102 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 99 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 102 от четвъртото обжалвано съдебно решение, да квалифицира подхода на Комисията като „стриктен“ и „предпазлив“, при положение че той е опорочен от явна грешка в преценката.
- 79 С втората част от това основание жалбоподателите твърдят, че мотивите в точка 112 от първото обжалвано съдебно решение, в точка 113 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 110 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 113 от четвъртото обжалвано съдебно решение са противоречиви, тъй като Общият съд е констатирал, от една страна, че причините за липсата на ново класифициране на СККВ след оспорването му не са били известни и от друга страна, че липсата на нова квалификация показва, че има затруднения при правилното прилагане на метода на сумиране, като по този начин се изключва възможността допуснатата от Комисията грешка да се квалифицира като „неизвинима“.
- 80 Комисията, подкрепяна от ЕСНА, и испанското правителство считат, че това основание не може да се приеме.

Съображения на Съда

- 81 С първата част от това основание жалбоподателите упрекуват Общия съд, че е приел в точките от обжалваните съдебни решения, посочени в точка 78 от настоящото решение, че в случая Комисията е възприела стриктен и предпазлив подход, с мотива че „е приложила метода на сумиране, следвайки стриктно текста на [точка 4.1.3.5.5 от приложение I към

Регламент № 1272/2008]“, че е „възнамерявала да действа в пределите на правомощията си, което поначало може да се счита за предпазлив подход“, и като се е позовавала на точка 75 от заключението на генерален адвокат Bobek по дело Комисия/Bilbaína de Alquitranes и др. (C-691/15 P, EU:C:2017:646), че принципно „подобна визия заслужава само похвала“.

- 82 Следва да се отбележи, че тези доводи се основават на неправилно тълкуване на обжалваните съдебни решения.
- 83 От една страна, противно на поддържаното от жалбоподателите, в случая Общият съд не е квалифицирал подхода на Комисията като „предпазлив“, а само факта, че дадена институция действа по принцип в пределите на правомощията си. Общият съд подчертава най-вече, че Комисията е възнамерявала да действа при зачитане на правомощията си и че следователно грешката ѝ в преценката няма умишлен или неизвиним характер.
- 84 От друга страна, Общият съд не е пропуснал да припомни в края на точка 101 от първото обжалвано съдебно решение, на точка 102 от второто обжалвано съдебно решение, на точка 99 от третото обжалвано съдебно решение и на точка 102 от четвъртото обжалвано съдебно решение, както и в началото на следващите точки от тези решения, че в случая подходът на Комисията се е оказал неправилен и че при извършената от Общия съд и Съда преценка той е бил приет за опорочен поради явна грешка.
- 85 Следователно твърдението за нарушение, формулирано от жалбоподателите в първата част на петото основание, е неоснователно.
- 86 Втората част от същото основание се отнася до предполагаемите противоречиви мотиви на точките от обжалваните съдебни решения, посочени в точка 79 от настоящото решение, в които Общият съд е извел последиците от обстоятелството, посочено в точка 111 от първото обжалвано съдебно решение, в точка 112 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 109 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 112 от четвъртото обжалвано съдебно решение, че към датата на обжалваните съдебни решения и след постановяването на решение на Съда от 22 ноември 2017 г., Комисия/Bilbaína de Alquitranes и др. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), с което се потвърждава частичната отмяна на спорния регламент, Комисията не е пристъпила към изготвянето на ново класифициране на СККВ.
- 87 Налага се изводът, както изтъкват жалбоподателите, че мотивите в тези точки са противоречиви. Така, докато в първото изречение Общият съд приема, че от липсата на ново класифициране на СККВ, след като предходното е била оспорено, не може да се направи никакъв извод, тъй като не е запознат с причините за това, в следващите изречения той твърди, че това обстоятелство „може да илюстрира затрудненията, свързани с правилното прилагане на метода на сумиране“, и че „трудно поправимият характер на допуснатата от Комисията грешка, откроен потенциално в случая, [...] не допуска тази грешка да се квалифицира като неизвинима“.
- 88 Това противоречие обаче не може да обоснове отмяната на обжалваните съдебни решения.
- 89 Всъщност следва да се отбележи, че Общият съд е стигнал до извода за извинимия характер на допуснатата от Комисията явна грешка в преценката, след като е доказал това в точки 99—113 от първото обжалвано съдебно решение, точки 100—114 от второто обжалвано съдебно решение, точки 97—111 от третото обжалвано съдебно решение и точки 100—114 от четвъртото обжалвано съдебно решение.

- 90 Следователно точките от обжалваните съдебни решения, посочени в точка 79 от настоящото решение, оспорвани в рамките на втората част от петото основание, се отнасят само до второстепенен аспект на мотивите, изложени от Общия съд в подкрепа на диспозитива на обжалваните съдебни решения, които обосновават извинимия характер на допуснатата от Комисията явна грешка в преценката най-вече със сложността на операцията по класифициране на дадено вещество и трудността да се тълкува правилото относно метода на сумиране. Жалбите обаче не съдържат никакви доводи, с които да се установи непълнотата на тези мотиви в тяхната цялост. От това следва, че втората част от петото основание не може да обоснове отмяната на обжалваните съдебни решения и поради това трябва да се отхвърли.

По шестото основание

Доводи на страните

- 91 Жалбоподателите упрекуват Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото в точки 106 и 108 от първото обжалвано съдебно решение, в точки 107 и 109 от второто обжалвано съдебно решение, в точки 104 и 106 от третото обжалвано съдебно решение и в точки 107 и 109 от четвъртото обжалвано съдебно решение, като е приел, че подходът на Комисията може да бъде извинен въз основа на принципа на предпазните мерки.
- 92 Според жалбоподателите прилагането на принципа на предпазните мерки предполага, че е налице несигурност относно наличието или обхвата на рискове за здравето на хората и че могат да бъдат взети защитни мерки, без да е необходимо да се изчаква действителното съществуване и сериозността на тези рискове да бъдат напълно установени.
- 93 Този принцип не би трябвало да се прилага в рамките на класифицирането на дадено вещество, което следвало от факта, че този принцип не бил посочен в Регламент № 1272/2008. Всъщност посоченият принцип можел да бъде изтъкнат едва след оценка на рисковете, както Съдът е постановил в решение от 1 октомври 2019 г., Blaise и др. (С-616/17, EU:C:2019:800). Едва след оценка на рисковете компетентните органи биха могли да се позоват на принципа на предпазните мерки, за да обосноват налагането на ограничения. За сметка на това принципът на предпазните мерки не би могъл да бъде изтъкван на по-ранен етап.
- 94 Комисията, подкрепяна от ЕСНА, и испанското правителство оспорват тези доводи.

Съображения на Съда

- 95 В самото начало е от значение да се отбележи, че макар в член 191, параграф 2 ДФЕС да се предвижда, че политиката в областта на околната среда се основава именно на принципа на предпазните мерки, този принцип може да се прилага и в рамките на други политики на Съюза, по-специално на политиката за опазване на общественото здраве, както и когато институциите на Съюза приемат мерки за опазване на здравето на хората на основание на общата селскостопанска политика или на политиката на вътрешния пазар (решение от 1 октомври 2019 г., Blaise и др., С-616/17, EU:C:2019:800, т. 41 и цитираната съдебна практика).

- 96 Съгласно принципа на предпазните мерки, когато има несигурност относно наличието или обхвата на рискове за здравето на хората, могат да бъдат взети защитни мерки, без да е необходимо да се изчаква действителното съществуване и сериозността на тези рискове да бъдат напълно установени. Когато се окаже невъзможно да се определи със сигурност съществуването или обхватът на риска, който се твърди, че е налице, поради неубедителния характер на резултатите от направените научни изследвания, а вероятността от действително увреждане на общественото здраве продължава да съществува, в случай че рискът настъпи, принципът на предпазните мерки обосновава приемането на ограничителни мерки (решение от 1 октомври 2019 г., *Blaise и др.*, С-616/17, ЕУ:С:2019:800, т. 43 и цитираната съдебна практика).
- 97 Следователно този принцип се прилага по-специално при класифицирането на дадено вещество въз основа на Регламент № 1272/2008, когато оценката на рисковете, които това вещество представлява за околната среда и здравето на хората, продължава да бъде несигурна.
- 98 Така в точките от обжалваните съдебни решения, посочени в точка 91 от настоящото решение, Общият съд правилно приема, че „принципът на предпазните мерки [...] не може да бъде пренебрегнат при класифицирането на химическите вещества и смеси“, че същият принцип „в случай на несигурност оправомощава компетентните органи да вземат подходящи мерки за предотвратяване на някои евентуални рискове за общественото здраве, сигурността и околната среда, без да трябва да изчакват пълното доказване на съществуването и сериозността на тези рискове“, и че класифицирането на веществата и смесите преследва „целта да се осигури високо равнище на защита на околната среда при пълно спазване на принципа на предпазните мерки“.
- 99 С тези мотиви Общият съд приема, най-малкото имплицитно, че принципът на предпазните мерки е приложим в конкретния случай и би могъл да обоснове класифицирането на СККВ сред веществата с остра водна токсичност от категория 1 (Н400) и с хронична водна токсичност от категория 1 (Н410). Това тълкуване на обжалваните съдебни решения, изтъкнато от жалбоподателите, се потвърждава от споменаването в точка 105 от първото обжалвано съдебно решение, в точка 106 от второто обжалвано съдебно решение, в точка 103 от третото обжалвано съдебно решение и в точка 106 от четвъртото обжалвано съдебно решение, на „положение на несигурност относно точния състав на СККВ“.
- 100 Нито обаче от решение на Общия съд от 7 октомври 2015 г., *Bilbaína de Alquitranes и др./Комисия* (Т-689/13, непубликувано, ЕУ:Т:2015:767), в което се установява, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, опорочаваща класифицирането на СККВ, нито от решение на Съда от 22 ноември 2017 г., *Комисия/Bilbaína de Alquitranes и др.* (С-691/15 Р, ЕУ:С:2017:882), с което се отхвърля жалбата срещу първото решение, следва че съществува несигурност относно рисковете от водна токсичност на СККВ, по начин че Комисията основателно да се позове на принципа на предпазните мерки. След като Общият съд и Съдът са приели, че Комисията е опорочила оценката си за рисковете с такава грешка, не може да се твърди, че тази неправилна оценка продължава да създава несигурност относно обхвата на тези рискове.

- 101 От това следва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че принципът на предпазните мерки следва да се прилага при класифицирането на СККВ, въпреки че допуснатата от Комисията грешка в този контекст не е от естество да ангажира извъндоговорната отговорност на Съюза.
- 102 От обжалваните съдебни решения, и по-специално от точка 106 от първото обжалвано съдебно решение, от точка 107 от второто обжалвано съдебно решение, от точка 104 от третото обжалвано съдебно решение и от точка 107 от четвъртото обжалвано съдебно решение обаче е видно, че само от съображения за изчерпателност Общият съд е приел, че принципът на предпазните мерки също може да обоснове такова класифициране. Всъщност, както следва по-специално от точка 114 от първото обжалвано съдебно решение, от точка 115 от второто обжалвано съдебно решение, от точка 112 от третото обжалвано съдебно решение и от точка 115 от четвъртото обжалвано съдебно решение, Общият съд е приел, че допуснатата от Комисията грешка не може да ангажира извъндоговорната отговорност на Съюза главно предвид сложността на операцията по класифициране на дадено вещество и трудността да се тълкува правилото относно метода на сумиране.
- 103 Следователно шестото основание на жалбите е неотносимо и трябва да се отхвърли.
- 104 От всички изложени по-горе съображения следва, че жалбите трябва да се отхвърлят.

По съдебните разноски

- 105 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 106 Член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, предвижда, че държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.
- 107 Член 184, параграф 4 от Процедурния правилник предвижда, че когато встъпила в първоинстанционно производство страна участва в производство по обжалване, Съдът може да реши тя да понесе направените от нея съдебни разноски.
- 108 Тъй като Комисията е направила искане жалбоподателите да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски и последните са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Комисията.
- 109 Кралство Испания и ЕСНА, встъпили страни в първоинстанционното производство, понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Отхвърля жалбите.

- 2) **Осъжда SGL Carbon SE, Química del Nalón SA, Deza a.s. и Bilbaína de AlquitraneS SA да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.**
- 3) **Кралство Испания и Европейската агенция по химикали (ЕCHA) понесат направените от тях съдебни разноски.**

Подписи